

tryk, fastholdte paa dette Sted. Jeg vil ikke antage, at Regjeringen har meent noget Andet ved Udelabelsen deraf, men derved er Forandringen saameget mindre nødvendig; thi man kan let fristes til at troe, at man ved denne Forandring i Lovforslaget har villet indskrænke den grundlovmæssige Ret, men da dette ikke er Meningen eller kan være Meningen, er det langt simplere at sætte de Udtryk ind, som findes tilsvarende med Udtrykkene i selve Bestemmelserne angaaende Indskrænkningen af Grundloven. Med Hensyn til § 8 er der bragt en Rettelset i Forslag af samme Art; det, jeg har udtalt for at begrunde det foregaaende Forslag, gjælder ogsaa her; Forskrifter og Love have en forskjellig Oprindelse; der er mange Bestemmelser, der ere Forskrifter, som ikke kunne være Love, men det er vigtigt for os, at det er Loven, som afgjør, og ikke Forskrifterne, thi ellers laa vor Myndighed i Hænder, hvor Grundloven ikke har villet lægge den hen. Jeg har ikke undladt at gjøre denne Bemærkning ved de Forandringer, Regjeringen har gjort i Lovudkastet paa disse Steder, efterat andre Udtryk have været vedtagne her; det kommer derved let til at see ud, som om man har villet prøve paa at sætte Foden ind over den grundlovmæssige Grændse; men det simpleste Middel for Regjeringen til at hæve dette er at træde tilbage igjen ved at gaae ind paa Ændringsforslagene, som de her foreligge.

Dan: Det Ændringsforslag til en ny § 3, som er stillet af 4 ærede Medlemmer i Forening med mig, gaaer egentlig ikke ud paa noget Nyt, det er hverken mere eller mindre end at fastholde den gamle Bestemmelse om Bornholm, saaledes som den findes i den nugældende Lov, og som den var optaget i det oprindelige Regjeringsforslag forrige Aar. Jeg kan ikke begrunde dette Ændringsforslag med Hensyn til de Søværnepligtige eller de bornholmske Søbefarne, som det nærmest angaaer, paa den Maade, der kunde være ønskelig. Man maa nemlig her, finder jeg, tage væsentligt Hensyn til, hvad der for disse Folk, for de enkelte Individier, kan være af størst Bighed med de øvrige bornholmske Børnepligtige, som tjene i Milicen. En saadan Sammenligning vilde jeg

have gjort, men jeg kan ikke af den Grund, at Grundlaget, hvorpaa jeg skulde bygge en saadan Sammenligning, ikke er givet, idet man mangler Forudsætningerne, som beroe paa en Organisationsplan, der, som bekendt, kun er i Udsigt. Jeg skal derfor ikke indlade mig videre herpaa, saameget mere, som jeg har udtalt mig under første Behandling af denne Sag og derfor kan fatte mig kort. Jeg skal ikke indlade mig paa Gisninger eller Slutninger, hvorpaa man ikke kan lægge Vægt, og derfor blot bede erindret og fastholdt for det Første, at hvad her foreslaaes var foreslaaet i Regjeringens oprindelige Lovudkast, og dernæst, at det samme Duffe er udtalt i det Andragende, som med henved 2500 Underkrifter nylig er indkommet hertil fra Bornholm. Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det stillede Forslag.

Søgsbro: Som det maaskee vil være i det ærede Things Erindring, tillod jeg mig i forrige Samling at stille et Ændringsforslag omtrent af samme Indhold som det, jeg i Forening med den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts Ste Valgfreds (Klein) nu har til ladt mig at stille til en ny § 3. Dette Ændringsforslag er imidlertid forsaavidt forskjelligt fra det foregaaende, at vi ikke have optaget det principale, men holdt os til det subsidiaire, nemlig det, som alene angaaer Vesterlands-Fjor og Amrum; vi have ogsaa givet det en anden Form og Plads for at rydde de formelle Ændringer afveien, som forrige Aar bleve fremsatte imod det, og vi have haabet derved at skulle bringe det til at gaae lykkeligt igjennem Thinget. Jeg skal derfor ikke denne Gang indlade mig paa udførligt at begrunde dette Forslag, men kun tilbagefalde i Erindringen, at det, der er Tale om, er at vedligeholde, hvad der fra Arilds Tid har været Skik paa disse Der. Det har ikke været vor Tanke, at det skulde vedligeholdes, som det i Almindelighed hedder i gamle Privilegier: „til evige Tider“, — men kun „indtil videre“, og derved have vi nærmest tænkt paa: „indtil det blev hævet for de fiesvigske Beboere af disse Der“. Det forekommer os nemlig ubilligt, at Naboer, der hoes Huns om Huns med hinanden, skulle være stillede paa en saa forskjellig Maade, at Nogle